

Mas Pasqual

Begues

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Mas Pasqual, 3
Alçada: 385

Coordenades:

Latitud: 41.33635
Longitud: 1.91181
UTM Est (X): 408948
UTM Nord (Y): 4576667

Classificació

Número de fitxa 08020 - 58
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XIV
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Segons informació oral dels propietaris, aquest immoble està força reformat a l'interior. La planta baixa d'aquest edifici va ser reformada completament entre els anys 2003 i 2004.
Protecció Legal
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: Text refós de la normativa urbanística del PGOU (desembre de 2007)
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cadastral: 08020A02309000
Autoria de la fitxa Oriol Vilanova
Data de registre de la fitxa: dv., 26/06/2009 - 02:00

Descripció

Masia de planta quadrada amb teulada de teula àrab a doble vessant amb carenera perpendicular a la façana. Consta de planta baixa, pis i golfes. La façana principal presenta les obertures ordenades simètricament; a la planta baixa hom troba el portal d'entrada a l'edifici a la part esquerra, d'arc carpanell. A la part central i a la dreta de la façana hi ha dues finestres quadrades amb ampit. A nivell del primer pis hi ha tres finestres quadrades senzilles, amb ampit, sense balcó, situades simètricament sobre les obertures del pis inferior; per bé que a l'esquerra de la finestra situada a la banda esquerra de la façana, hi ha un finestró quadrat, més petit. Entre la finestra central i la situada a la dreta en aquest nivell de la façana, es situa un rellotge de sol (veure fitxa 400). Finalment, sota el cim de la cornisa s'obre la finestra de les golfes, d'arc carpanell molt rebaixat amb ampit i finestra a doble batent. Pel que fa a la teulada, cal destacar el fet que el vessant dret s'ha escurçat respecte a l'esquerre. Això es deu a que a la façana lateral dreta s'adossa un altre edifici, de dimensions més reduïdes, de planta quadrada i teulada a dues vessants, d'una sola planta, més modern, amb un ample portal d'entrada d'arc escarser i una finestra quadrada a cada costat, destinat a magatzem. A la façana posterior de l'edifici destaca, a l'alçada de les golfes, un finestral d'arc de mig punt sobre el qual hi ha la politja d'un pou que es troba al nivell del terra. A la part oest de la masia s'adossa un altre edifici de planta rectangular amb teulada de teula àrab a doble vessant, amb planta baixa i pis, que antigament era l'habitatge dels masovers. Com a únic element destacable cal esmentar, a la façana principal, la porta d'entrada, d'arc carpanell. A l'interior de l'edifici es conserva una arcada gòtica i una llar de foc. Algunes finestres tenen festejadors, ara tapiats. A poca distància de l'edifici hi ha una mina natural d'aigua (veure fitxa 401).

Història

Aquest mas ha rebut diversos noms al llarg dels anys: Casa d'en Triter, Mas Campamar, Mas Grau del Puig de Santa Eulàlia, Mas Llaurador, Mas Pasqual i Cal Ritu. El primer esment és en un capbreu datat l'any 1390. La casa i els honors d'en Triter apareixen com a límit est, sud i oest de Ferrer Vendrell per la Reguessona, i es fa referència al camí de les Codinelles i el mas Fruge; ambdós topònims fan referència a l'entorn de Santa Eulàlia. En un capbreu de l'any 1595 s'esmenta el Mas Campamar, al puig de Santa Eulàlia, confessat per Joan Carreras. Limita al nord, est i sud amb Jaume Sadurní de l'Espluga, i a l'oest amb Jaume Girona. A la confessió del Mas Pau, com a límit sud s'esmenta l'honor de Joan Carreras, que abans era de Jaume Garau de Santa Eulàlia i pertanyia al mas Planes. El mateix es diu del límit est del mig derruït mas Fruge, que limita a l'est i nord amb Joan Carreras, i que fou d'en Garau de Santa Eulàlia i amb el torret de les Codinelles. Al límit sud i oest del mas Sadurní de l'Espluga és l'honor de Joan Carreras de Santa Eulàlia, abans de Jaume Garau, i abans de Campamar. La finca del mas Campamar, propietat de Guerau de Santa Eulàlia, es va dividir en tres parts: la casa i una part de terres per Joan Carreras, i la resta de terres per Petit del mas Traval i per Sadurní de l'Espluga. El 1597 consta un precari a Joan Carreras i la seva esposa Isabel pel mas Carreras, abans Puig de Santa Eulàlia. El 1610, a la llibreta de compliment pasqual, hi ha una relació dels focs de Begues i les persones que els habiten. Al foc de Santa Eulàlia s'esmenten Joan Carreras, sa muller i el seu fill Joan. El 1614, Antoni Grau i la seva esposa Magdalena venen el Mas Grau o Campamar a Jaume Sadurní de l'Espluga, que per donació el transmet el 1616 al seu net Jaume Pere Sadurní en casar-se amb Margarida Almirall, i d'aquesta per testament a Jaume Sadurní (1652) i d'aquest a Maria Sadurní (1670), casada en primeres núpcies amb Antoni Ravella i en segones amb Joan Pau Ros, i d'aquesta al seu fill Ramon Ros Sadurní (1706), que encara el confessa el 1716. El mas Grau de Santa Eulàlia limita al sud amb Jaume Girona, al nord i est amb Jaume Sadurní de l'Espluga i a l'oest amb aquest mateix i Can Pau de la Figuera. El 1714 Josep Llaurador, conseller barceloní i notari del baró d'Eramprunyà, havia comprat el Mas Llaurador amb 65 mujades de terra situades al coll Soronella. N'era

masover en Pacià Carbó. Limitava a llevant amb terres d'en Sadurní, i al sud amb Can Martí. El mas fou segrestat entre 1714 i 1725, any en què l'embargament realitzat per les noves autoritats borbòniques fou aixecat. Per la ubicació al Puig de Santa Eulàlia i per l'antiguitat constructiva, Xavier Parellada (veure bibliografia) pensa que el Mas Llaurador (avui Mas Pasqual o cal Ritu) és el mateix mas Campamar, però manca trobar el lligam documental i aclarir la història de l'edifici entre els anys 1714-1716, on es solapen en Ros i en Llaurador com a propietaris. S'ignora quin nom tenia abans el mas que compra en Llaurador, però sembla que es tracta de Mas Pasqual i que és molt més antic que la data de compra. El 1732 consta Joan Tort com a masover del Mas Llaurador, mentre que segons el padró del 1756, Joseph Llaurador consta com a propietari que tributa al baró d'Eramprunyà pel Mas Pasqual. El 1759 el notari Josep Llauradó segueix sent el propietari. El mas tenia en aquella època 9,23 mujades de sembradura, una de vinya, 92 de bosc i 11,41 ermes, amb un total de 113,64 mujades. El 1765 el Mas Llaurador era propietat de Joan Pasquel, de qui pren el nom actual. En un capbreu de l'any 1819 s'esmenten en Ramon Ribera Pasqual, hereu de Ramon Ribera, i Marianna Ribera Pasqual, hereva de Miquel Pasqual, pagès de Begues, qui confessa diverses peces de terra i tres casetes amb la pallissa a Lo Padronet, per les quals paga cens al Magnífic Anton Matas, successor de Joseph Llaurador, notari. El mas Pasqual és un dels que apareixen esmentats al salpàs de l'any 1880.

Bibliografia

PARELLADA, Xavier (2009): "Història dels Masos de Begues". Inèdit

